

Előfizetési árak:

Félévre . . . 80 Leu
Negyed évre . . 40 Leu
Egy hóra . . . 14 Leu
Külföldre egy évre 280 Leu
Hirdetés — Nyilttér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
Néhai Molnár Emil
a
SZÉKELYHIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Gen. Avarescu
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

„A három kívánság”

Irta: dr. Dávid István.

Ezuttal nem arról a gyermekméséről van szó, amelyben a jó Tündér a Szegény-Embernek három kívánságát teljesítette, hanem arról a három féle kívánságról, amit ez a szegény-nép abból az alkalmából terjesztett elő, hogy megfosztották iskoláitól s ami ennek a lapnak hasábjain nem régen látott napvilágot.

A három-féle kívánságot ezuttal nem ismételiük meg, mert arra mindnyájan emlékezünk. Csupán azt emeljük ki, hogy az elvitt tanintézmények eredménye már is mutatkozik. Csak azt említjük meg, hogy a szülők alapos aggodalma miatt el fog sorvadni önmagától a meghagyott algimnázium, mert a tehetősebbek oda iratták be gyermekeiket, ahol azoknak módjukban lesz a teljes gimnáziumot elvégezni. A valamikor még népes főgimnázium helyett van immár egy sorvadó algimnáziumunk, ahol száznál jóval kevesebb a tanulók száma. A szülőket nem lehet okolni, mert ők gyermekeik érdekében cselekednek, okolni csak azokat lehet — és nem lehet eléggé — akik elvégezték rajtuk ezt a harakirit. Ezekhez van még egy utolsó szavunk: Legyenek boldogok, a mi megcsufolásunk munkájával, de ne mosakodjanak, mert az okok, amiket felhoznak, nevetségesek és elfogadhatatlanok! Mi olyan öntudatosak vagyunk a magunk győzhetetlen igazságában, amiből ki nem beszélhetnek és aminek ellenkezőjéről meg nem győzhetnek! Legyenek boldogok munkájukkal, de kérve kérjük, hagyjanak nekünk békét. Tudjuk kik, akár aktiv, akár passiv magatartásukkal működtek közre. Ezekkel az urakkal egyszer s mindenkorra leszámoltunk, ezek a mi belső ellenségeink!

Ennek a szegény, megcsufolt népnek, nem régen előterjesztett három-féle kívánsága leegyszerűsödött egyetlen egyre:

Vissza a főgimnáziumot!

Visszaköveteljük azt, ami a mienk volt, amit mi csináltunk magunknak, amit mi tartottunk fenn magunknak. Kérjük azokat, akik ebben, a mi segítségünkre lehetnek, hogy vegyék kézbe ezt az ügyet s vigyék diadalra. Azokhoz fordulunk, akik velünk együtt éreznek, akiknek fáj a mi fájdalmunk, akik megértik ennek a népnek jogos felháborodását!

Ez a nép a mesebeli szegény-ember módjára már csak a jó tündérben bízik s csak egyetlen kívánsága van, visszaépíteni a főgimnáziumot!

Tudjuk, hogy a nagyképűség ez ellen fel fogja hozni, hogy nem lehet, mert erre nincs anyagi fedezet. Nincs erre pénze az Egyházmegyének! Hogy lehet? — Hát arra van, hogy állandóan költöztessenek egy intézetet? Arra volt, hogy a képezdét elvigyék? Erre a célra lehetett elkölteni cca. 250.000 leut? Mert ennyit kidobtak valóban, vagy esetleg többet is! Az ilyen gazdálkodással tessék felhagyni s akkor van pénz arra, amire kell!

Tudjuk, hogy a nagyképűség azt is fel fogja hozni, hogy a végzett ifjúságot nem lehet elhelyezni tudományos pályán s így felesleges, hogy ismét egy főgimnázium ontsa az érettségizett ifjakat. Nem, jó uraim, ez sem indok! Ugyis elvégzi ezt a középiskolát az, aki tanulni akar és megvan a módja hozzá, hogy máshová menjen. Ezzel nem szorítjuk le végkép az ifjúságot, csupán azokat fosztjuk meg a tanulás lehetőségétől, akiknek csak arra telnek, hogy itt a közelben végezzenek. Ez pedig bűn és rövidlátás. Mert hátha épen ezekből kerülnek ki azok, akik tehetségükkel többet használnak népünknek, mint azok, akiket ilyen aggodalmak most eltoltanak? — Hát aztán, mindenki, aki érettségizik, szükségképpen tudományos pályára kell menjen? — Nem! Nekünk a 20-ik században faji érdekünk, hogy minél több szántó-vető, iparos és kereskedelmi, vagy más, nem kimondottan tudományos pályán lévő

fiatalságunk legyen, művelt, intelligens ember. Nekünk olyan érdekeink vannak kockára téve, amiket nem lehet szemforgató komolykodással elintézni. Nincs tehát semmi akadály a jövőndő képzésének!

Ezt az ügyet állandóan napirenden fogjuk tartani. Nem a magunk, hanem ennek a népnek, ennek a publikumnak érdekében. Hátunk megett áll e kérdésben az egész felső-háromszék s ha szükség, dokumentáljuk is ezt!

Ennek a főgimnáziumnak visszaépítése abból a szempontból sem lehetetlen, amit ennek ellenségei még felhozhatnak. Tudjuk mi ezt s megvan a módunk annak a leküzdéséhez is. A tanári létszám, az anyagiak, a fentartás stb. ezek is megvalósíthatók. Az algimnáziumnál a Főhatóság tart 9 tanerőt, a főgimnáziumhoz alig kell kettő-hárommal több. Megvan a szükséges gyönyörű épületünk, felszerelésünk, minden, ami kell. Azt a kevés anyagi diferenciát pedig majd csak előteremtjük a Főhatósággal karöltve, amit annak a két-három tanerőnek beállítása tesz szükségessé. Ez sem sok, hiszen a tanulók is hozzájárulnak ahhoz a tőlük szedett tandíjakkal.

Egyelőre még erre a többlet kiadásra sem lesz szükség, mert a főgimnázium visszaállítását fokozatosan képzeljük el s nem egyszerre. A jövő iskolai évben visszaállítani az V-ik osztályt s minden évben tovább egy osztállyal.

SZÉKELY SZONÁTA.

Irta: NAGY-IVÁNI ZOLTÁN,

Csendesen haladt egy szekér a mezei úton. Az ökrök lassan amolyogva, szájukból habnyálakat eregettek, melyek a porban csillogó békahálót fontak a szekér körül. A tengely is engedett s csendben járatta az alvó gazdáját hordó kereket.

Daczó Bálint feküdt a falu felé dőcögő szekérderekben. A melegtől ellágyulva most mélyen aludt, semmit sem tudva arról, hogy a nap már alább hagyott tűzéből. A kis Perkő hegy oldalán lágy szellő nyalta a gyémántcsillogású kopár hegyeket. A sziklák szilárdan tartották a hamvas fenyőket, hogy mint valami lándzsás örök, őrizték a falut, a környéket és annak szegény lakóit.

Bálint is ilyen képet álmodott biztosan s ha tudta volna, hogy ez most valóság, hamarabb felpillantott volna, nem várva be, hogy a sorompónál elrobogó vonat az ökrök homlokát majdnem szinte, hogy elkapja.

Ijedten kapta fel a fejét. Álmos szemével rábámult a vonatra. Az, a marhák szájáról lekapott egy ökrörnyalat, mely most ott lobogva a vonat oldalán, Bálint álmos szemében egy szalagos kalapnak tűnt fel... Ezt a kalapot rég várta Gizától s most már

itt az ideje, hiszen nemsokára meggy katonának.

Hosszan elbámulva nézett. Észre sem vette, hogy az ökrök még mindig a sinen innen állnak. Nagy lendülettel felült. Csak most eszmélt rá, hogy milyen veszélyben forgott. Rájuk ordított:

— Hogy vágott volna ketté az a vaskelepce. Hát nem láttok a szemetekről? Vaksí döggel...

Az ökrök farkukkal egy nemet legyezve, nekilódultak... Bálint a két kerék között lelogatva lábait, megint a vonat után nézett. Csak a füstjét látta annak, hogy, hogy száll fel a Perkő oldalán. A nap azonban, mint valami függőnyt hajtotta félre a füstöt a kép elől.

Bálint körülnézett. A kép hatott rá. Ott folyt a mezei út szélén a Kászon vize. Nem látta, hogy az milyen kapzsia ássa alá a partot. Neki csendesen csillogva folydogált alá. A szunyogok, miközben egymással harcoltak egy csepp ökrörvérért, játszadozóknak, vidám kölykeknek tűntek fel előtte. Bálint most úgy érezte, hogy szeretnie kell azt a párdarabka földjét is, ami van, no meg szeretnie kell azt, aki az övé lesz és jóleső vágyódással Gizára gondolt.

Most mit csinál vajon? Ágyásokat oszt a kertben vagy feji a Rózsit, amelyiknek majd én fogok enni adni... Hej csak legyen mit! — Nézte az erdőt. — Erdőlni menni, majd hazatérni onnan csengettyű szóval, felzöldágozott ökrökkel. Elhallgatni a Giza hang-

Most már csak ebben az egy irányban fogunk munkálkodni. Ennek érdekében fogunk tovább dolgozni. Ennek a mi sajátos ügyünknek megvalósítására kérjük azokat, akik itt, ennek a népnek gondviselő segítő munkásai. Kérünk mindenkit, aki velünk együtt érez, hogy jöjjön és segítsen ebben a munkában. Velük leszünk, együtt dolgozunk és meg fogjuk mutatni, hogy amit 35 évvel ezelőtt atyáink meg tudtak csinálni, arra mi is készek és képesek vagyunk még áldozatok árán is!

Három kívánságunk egyetlen egy határozott kívánsággá acélosodva ez: Visszaállítani a főgimnáziumot!

Az interimárok alkonya...

Utasítás a prefektusoknak. — Adótörlesztés közmunkával. — Propaganda a konverziós adósságok törlesztésére.

A vármegyei prefektusok szóbeli utasításokat kaptak a kormány tagjaitól a közigazgatás fontosabb programjára vonatkozólag.

Miután a belügyminiszter megállapította, hogy „a közbiztonság is kielégítő s az állampolgárok nyugodtan aludhatnak s kelhetnek”, a további munkaprogramját a következőkben ismertette.

— Főszűrt az utak javítására kell fordítani — mondotta — s el kell fogadni a közmunkát adótartozások fejében. Az utak szélére gyümölcsfákat kell ültetni. A község-házakra nagy gondot kell fordítani. Ki kell meszelni, asztalokkal és székekkel kell ellátni s virágokat kell ültetni körülöttük. A közlegelőket meg kell tisztítani.

Végül az interimár bizottságokkal foglalkozott a belügyminiszter és kijelentette, hogy egyetlen interimár sem marad helyén s mindenütt meg kell történni a tanács választás október végéig.

A miniszterelnök az építő munka fontosságát hangoztatta. Felhívta a figyelmet arra, hogy közeleg a nov. 15-iki határnap s esedékes lesz a konverziós tartozások első részlete. Utasította a prefektusokat, hogy nyomban kezdjenek propagandához oly irányban, hogy a falvak népe azt pontosan fizesse, mert ezen alapszik a hitelélet feltámasztása.

A miniszterelnök kikelt a bürokratizmus ellen, mely kicsinyeskedésével a hivatalokban csak a megszabott formákra fekteti a főszűrt s a lényegét s gyors segítséget és elintéztést szem elől téveszti.

Gyerünk egy pohár Luther-sörre az EURÓPÁBA!

ját, mikor a szekérről leszól: Bálint a fejszét nem hagyád-e ott?”

Sóhajtott, hogy sok van még odáig s edes elbusulással dalolni kezdett:

Szomorú fűz ága, hajlik a virágra
Fáj a szívem érted falu szép leánya.

A dal betöltötte a kicsi völgyet. Bálint lelkét adta az énekbe. Izzadt homloka alatt szemei a falun járva kísérték a dallamot. Visszhangra kelt a székely szerelem a hegyekben s a durva hang lágyan érkezett a faluba, ahová szült: Gizához...

A falu dombján a kápolna harangja megszólalt s az elhallgatott legény lelkében, lágy zengéssel tovább kísért a dalt.

Bálint megemelte a kalapját:
— Dicsértessék...

A nap utolsót mosolygott s kajánságába belevörösödve tűnt tovább.

Hűvös szellő borzolt végig a szürkületben, mely ködös érzékiséggel takart be mindent.

Bálint ökrei épen a falu elejére értek, midőn egyszerre csak fejüket összedugva a sánc felé iramodtak. Egy éles hangra vadultak meg, melyre Bálint fejét felkapva, már nem is lepődött olyan nagyon meg. A falu elején állott a süket csizmadia háza, s előtte annak kényura: Anti né. Javában kiáltozott:

— Hó hová mentek?... Tán nem is ismertek? Hó, hó, hogy essen a bögöly vén

Tragédia az almási erdőben.

Miért kellett meghalnia a 14 éves Demeter Istvánnak?

(Szt. Gheorghe-Sepsiszentgyörgy, szept. 25) Meleg júniusi szellő szórta szét illatát, mikor a Háromszéki Havasok ormain három székely pásztorgyerek játszadozott.

A legidősebb, a 20 éves Cserei Boldizsár, a 15 éves Jakab Antal, a legkisebb 14 éves székely legényke Demeter István a havasok rengetegében találták meg maguknak az élet útjait. A természet nagy birodalmában ők voltak az urak. Hétről-hétre, hónapról-hónapra őrizgették itt csendesen szülőfalujuknak, Kézdiálmás község jobb módú gazdáinak juhait és bárányait.

Békés játékaik egy júniusvégi napon aztán szomorú tragédiává változott. A kis Demeter István nem követte egy szóra Cserei Boldizsárnak parancsát. Fejsze került elő s lejátszódott a tragédia. A 14 éves Demeter István fejéből lassu patakban kezdett folydogálni a vér.

A jajveszékező hangokra hamarosan előszaladt a játék harmadik szereplője is, Jakab Antal, de nem tudtak már segíteni sorstársukon. Napok teltek el és az élet-halál közt lebegő székely gyermek egyre a faluban élő édesanyjára gondol, de nem engedi magát a havasok rengetegéből hazaszállítani, nehogy kétségbe essék a szegény édesanya, fiának borzalmas sebei láttán.

Négy napig feküdt széttroncsolt fejjel a 14 éves gyermek az eszténa rideg környezetében. Élete végét érezte, mikor utolsó kívánságaként az édesanyját kívánta maga mellett látni.

Az élettől bucsuzót két társa zöld ágakból csinált hordágyon a falu felé szállította. Utközben azonban egy kis patak völgyében a kis Demeter István szíve utolsót dobant, orvostól, gyógyszerőtől és szerető édesanyjai kezektől távol.

Ujabb hetek és hónapok és a tragédia tovább szövi szálait.

Szeptember van. Őszi szellő fujdogál a Kárpátok ormairól. Rosszillatu emberek között a törvényszéken a vádlottak padján ül már a 20 éves Cserei Boldizsár.

Fesztes vigyázban áll bírái előtt. Szavai tiszták, egyenesek, értelmesek. Nem tagadja bűnét. Egykedvűen várja bíráinak közelgő ítéletét. Őt már nem érdeklik a felsorakozó tanúk vallomásai, akik esetleg könnyítenének sorsán. A vallomások tüzeiben csak egy lebeg előtte: tettének, bűnének bevallása. Izgalmas pillanatok hevében lép elő a tanácselnök a törvényszék kétesztendei súlyos börtönről szóló ítéletével.

Talán maga a tanácselnök is sokalja a kétévi súlyos börtönt s megkérdi, él-e fe-

dőgibél — s igyekezett megállítani az ökröket.

— Adjon Isten Anti né! — köszöntötte Bálint...

— Nem ad biz a fiam. Legalább téhen vóna a kutyaajtájú — felelte Antiné, még mindig az ökrökkel foglalatostkodva. Majd tekintete a szekérre esett.

— Hát a téhen ojan jó? — kérdezte Bálint ott ülve a szekéren, mintha tovább akarna menni.

— Hej rossz kópé! neked se hájasodik bé egyhamar a fejed — rikácsolt Antiné, ravasz szemhunyorítással.

Bálint észrevette ezekből a csillogó szemekből, hogy Antiné még nem is olyan öreg. Jól megtermett csipője, kövérkés lábai, ruganyosságot árultak el. Frissen mozgott az egész teremtés. Zömök természetével, napbarnított arcával, kezét a kövérség miatt pofozásra kész távolságban tartva, úgy állott ott, mint egy római gladiátor... Fűrészszeme most a szekér aljában lévő szalmára esett.

Bálint csak nézte őt...

— Bálintka fiam — szólt Antiné, — tedsze le azt a szalmát. Szegény Bimbó alá nincs mit tegyek. Nézd, a kezeim sárosak. Most gyomláltam ki a palántokat... De tudom, hogy ojan veteménye nem is lesz osztán senkinek! — hadarta tovább Antiné!

A legény megnézte a szalmát. Nem kérdezte mennyi kell. Tudta, hogy ahány legény itt az uton elment, nemigen tudott

lebbezéssel. Cserei Boldizsár, a havasok régi lakója, aki tette elkövetésekor talán azt sem tudta mi a törvény, a bíróság, az ügyészi fogházban sokat tanult. A tanácselnök kérdésére határozottan válaszol: ha az ügyész ur felebbez, én is felebbezek.

Egy régi vicc miatt

vér folyt Polyánban.

Vérző sebével, meglékelt koponyával a kórházba szállították Béres Sándor polyáni földmivest, akivel régi haragosai, Bandi Mihály és Albert Ferenc egy régi vicc miatt akartak leszámolni. A múlt év decemberében mindhárman a fogarasi havasokban utépítéssel dolgoztak. Munka közben Béres Sándor a patakon haladva keresztül, a mikor két társa viccből követ dobott a vízbe és a ruhája vizes lett. E durva vicc miatt Béres leszidta a legényeket és azt mondta nekik, hogy az ilyen viccet hagyják a nyárra.

Ettől az időtől kezdve a munkások között megindult az ellenségeskedés s Béres jól tudva, hogy a legények boszut forralnak ellene, kerülte velük a találkozást. E találkozás vasárnap este azonban elkerülhetetlennek látszott. Béres Sándor szomszéd kutyáról vizet akart hazavinni, amikor szembejötték vele a legények. Béres egyik kapu mellé húzódott meg, azonban a legények észrevették és üldözni kezdték.

A kiáltásra a veszedelmes helyzetbe került ember felesége is odaszaladt és beavatkozott a csetepatéba. A legények ökökkel a földre verték az asszonyt, majd Albert Ferenc bicskával Béres karját megsebesítette.

A legények erre elfutottak, Béres pedig a csendőrségre sietett, hogy jelentse az esetet.

Amikor Bandi Mihály megtudta, hogy Béres Sándor a csendőrségre ment feljelenteni őket, haza szaladt és fejszével felfegyverkezve, Béresék lakásába toppant be. Béres éppen akkor érkezett vissza és azt hitte a kapunyitásra, hogy a csendőrök érkeztek meg az esetről érdeklődni. Megdöbbenve vette észre a felbőszült legényt és az udvarról a szobába ugrott, valami védelemről gondoskodni. A legény a szobába rontott és a védekező embert a fejszével úgy csapta főbe, hogy az véresen terült el a földön. Közben a legény után szaladtak a szülei és a harcba ők is beavatkoztak. Az apa vasvillával támadt a vérző fejű emberre és a karján ejtett sebet.

A csendőrök vetettek véget a harcnak, Bandi Mihályt letartóztatták, Béres Sándort pedig a kórházba szállították. Életbenmaradásához kevés a remény.

Lapzártakor kapjuk a hírt, hogy Béres Sándor a kórházban ma reggel meghalt.

Antiné-val feliben kiegyezni. Fogta hát a szalmát:

— Hova vigyem?...

— Rakd bé lelkem ide a Bimbó alá, hogy ne legyen bajom még vele... látod vacsorára még pityókat kell hámoznom... mutatta előre a helyet Antiné és bementek az istállóba.

Az este elérkezett, titkokat lopva a lelkébe. Az erdőben a kakuk már elhallgatott s párjára találva, zörgettek az ágak között.

— Mia Bimbó, mia! Ne félj minyá megfelek, csak várj egy kicsit, — szólt kényeztetett hangon Antiné. — Oda Bálintka fiam a szegletbe, csak tedd le...

Bálint bámészkodó arccal, nagy ügyelbajjal letette a szalmát s felegyenesedve visszaszólt:

— Szép téhen! Jó dolga van ugylát-szik itt — s hosszan elbámult.

— Antiné! Maga mindig csak a teheneket szerette? — Kérdezte huncutul Bálint... Közelebb ment hozzá és úgy nézte. Az asszony balkezén valami fénysávot pillantott meg, ami a kövérkés ujjaitól benőtt hajdani jegygyűrű akart lenni. Kapott rajta:

— Még mindig viseli ezt a gyűrűt Antiné. Hát a minek? Mán rég meghót iszen az ura!...

Antiné szemei szigoruan csillogtak s leggyászosabb arcát felöltve, válaszolt:

— Hát mán, hogy gondolsz oiant fiam. Mindig kedves volt ez az uramnak, — majd szemérmesen hozzátette: — s az egész kéz.

H I R E K.

Szeptember
29
1934.

Október 7-én lesz a turiai kulturház felavatása.

Amint a Székely Újság erről beszámolt, a Turiai Ref. Nőszövetség és a Ref. Dalkar kulturházat épített, melynek ünnepies felavatását október 7-ikére tűzték ki.

A táncsal egybekötött műsoros kulturház-avatás teljes programját itt adjuk:

Délelőtt 1/2 11 órakor Istentisztelet

Imádkozik: Sólyom Ferenc ref. lelkész.
Ígét hirdet: Imreh Lajos ref. lelkész, ehmei főjegyző.

1/2 12, 1/3 1-ig Kulturház szentelési ünnepély

1. Ref. Dalárda: Égi Atyánk nagy Istenünk.
2. Avató beszédet mond: D. Paál Lajos lelkész.
3. Szaval: Benkő Dénes ifj.
4. Az építés történetét ismerteti: Kádár Ernő lelk.
5. Jelíget énekel a Ref. Dalárda.

ESTE 8 ÓRAKOR:

1. Nyitányt játszik az albişi zenekar.
2. Felolvasást tart Kovács András rétyi lelkész.
3. „Az Úr ítélt” Várdi A.-tól. Előadják: Kovács Dezső ref. kántor és Kádár Ernő.
4. Szaval: Óz Mária.
5. Ének-kvartett. Előadják: Kádár Ernő, Kovács Dezső, Ilyés Béla, Kőnczei Ádám.
6. Monologot ad elő Veress Lajos.
7. Játszik az albişi zenekar.

A műsor után tánc következik, melyhez Turóczy Árpád uri zenekara muzsikál.

A közebédre egy teríték ára 40 leu, melyre a jelentkezéseket legkésőbb október 2-ig Kovács Dezső ref. kántor címére kéri beküldeni.

— Időjárás szept. 23—29. E héten változó, borult időjárás volt s ennek következménye, hogy a heti középhőmérséklet 2¹/₂ fokkal magasabb volt, mint előző héten, mert az éjszék nem voltak annyira hűvösek. Heti középhőmérséklet 16,9 C°, legmelegebb volt szerdán, szept. 26-án, 21,8, leghűvösebb péntekre virradó éjjel 8,8 C°. Csúszó csütörtökön volt e héten egész nap derült idő, vasárnap és hétfőn azonban egész nap nem volt napfény, vasárnap délelőtt, mint meg az előző hét végi esőzés. A légnyomás maximuma 28-án 707,8 mm., minimuma pedig 24-én, 700,0 mm. volt. Egész hét általában szelcsendes volt, csupán gyenge Dny. légáramlat volt. Szerdán d. u. távoli, É—EK—K irányú zivatar volt, eső nélkül.

— Bodó Sándor halála. Budapesten a napokban meghalt Bodó Sándor ny. koronaügyész helyettes 79 éves korában. Az elhunyt az imperium változás előtti években Târgu-Muresen (Marosvásárhelyen) volt főügyész és városunkban is sokan ismerték és tisztelték.

— Három pályázat érkezett a kántori állásra. Szeptember 26-ikán járt le a ref. kántori állásra a pályázat s a beérkezett három pályázatot a kézdi egyházmegye tanácsa

most csütörtökön vizsgálta át a presbiterium két tagjának a bevonásával. A bizottság csak kettőnek a pályázatát minősítette, akik legközelebb fognak bemutatkozni.

— JÓL VIZSGÁZTAK A VÁRMEGYEI TISZTVISELŐK. A vármegyeházán kedden volt a megyei és városi, valamint a kórházi tisztviselők vizsgálja. A dr. Bidu prefektus, Pop főszolgabíró és Petru Marcu tagokból álló bizottság elismerően nyilatkozott a jelöltek román nyelvtudásáról, akik szerintük kielégítő válaszokat adtak a feltett kérdésekre. Elégtételadást jelent ez az elismerés a többségi lapok állításával szemben, melyek szerint a székelyföldi tisztviselők 10 százaléka nem bírja az állam nyelvét.

— Bucsuzik Soós József. Amint a Székely Újság megírta, Soós József, városunk jó szónok református segédpapját az aldobolyi rendes lelkészüké választották. Soós József néhány hét múlva már el is foglalja új parochiáját, mielőtt azonban elmenne, október 7-én délelőtt istentisztelet keretében fog búcsút mondani a vásárhelyi közönségnek.

— Ki legelteti a város határában a juhait. Fenechiu Ioan ur annak a közlésére kért fel, hogy neki a város határában nincsenek legelésző juhok, amelyek az ismert károkat okozzák a földeken. Ha valaki azt állítja, hogy a juh az övé, az meggyőződhetik az ellenkezőjéről, ha elkéri a pásztortól a kötelező igazolványt, melyen rajta kell legyen a juh tulajdonosának a neve saját aláírásával és a bélyegző.

— Kutya a mellényzsebben. A liverpooli Winchople nevű híres angol kutyatenyésztőnek a tyuktojásnál nem nagyobb miniatűr ebeket sikerült kitenyésztenie. A fura kis állatok mindössze hatvan grammot nyomnak, rendkívül harapósak és éles hangon ugatnak. Wincholenak vagyonokat ajánlottak fel szenciós ebeiért.

— Nyilvános telefon a pályaudvaron. A román telefontársaság az államvasutak vezérigazgatóságával egyetértésben az alább felsorolt erdélyi vasuti állomásokon nyilvános távbeszélő állomásokat rendezett be helyi és interurbán beszélgetések céljára: Braşov (Brassó), Sântul-Gheorghe (Sepsiszentgyörgy), Făgăraş (Fogaras), Sighişoara (Segesvár), Copşa Mică (Kiskapus), Sibiu (Nagyszeben), Gheorgheni (Gyergyószentmiklós), Cluj, Carei-Mare (Nagykaroly), Sătmăre, Oradea, Reghin (Szászrégen), Teiuş (Tövis), Caransebeş (Karánsebes), Lugoj (Ludos), Oraviţa (Orsova) és Arad. A nyilvános távbeszélő állomásokat, amelyek részben automatikusak, egyelőre háromhavi próbaidőre szerelték fel s ha a gyakorlat igazolni fogja szükségességüket, állandósítani fogják.

— Meghalt egy pattanástól. Tegnapelőtt a kórházban meghalt Barta Victoria Catalina (szentkatolnai) leány, akinek a hát-

gerincén egy pattanás támadt. A leány a befelé terjeszkedő pattanást nem vette komolyan és tovább dolgozott. Amikor nagy lázzal beszállították a kórházba, már nem lehetett rajta segíteni. Vérmérgezésben meghalt.

*) Új varroda. Értesítem a m. tisztelt hölgyközönséget, hogy külföldi tanulmányaim befejeztével Gen. Averescu ut 11 sz. alatt női varrodát nyitottam. Biztosítom üzletfeleimet a legjobb munkáról szolid árak mellett. B. pártfogást kér tisztelettel: Fazakas Rózsika.

— Az „Ellenőr”, Tóth Sándor lapjának ma megjelent új számát Sándor József szenátor nagylelkű cikke vezeti be, amelyet a magyarság legfontosabb kérdéséről, a hitelügyről írt. A megszokottan nívós és tartalmas számból kiemeljük: Nagy Zoltán Római levelét, Tóth Sándor cikkét: Sipos Domokos kegyeleme és a — kegyeltsértés, Székely Béla két írását: „Portici némák Erdélyben” és „Egy új német térkép farkasétvágya”, Kovács Andor: Művészek, Vezérek, akiknek uralkodására ezek ráfizettek, stb. stb. Mindenkit érdekel gazdag és jólinformált Közgazdaság rovata a kitűnően szerkesztett „Ellenőr”-nek, amely az országban mindenütt kapható, ahol lapot árulnak.

SPORT.

A múlt vasárnapi eredmények.

Szeptember 23-ikára, vasárnapra volt kitűzve városunkban a futball-bírói vizsga, mely alkalommal délelőtt 1/2 9 órától kezdve több mérkőzést kellett volna lejátszania. A délelőtti meccsek a rossz időjárás miatt, valamint azért, mert a vizsgáztató bizottság nem érkezett meg, — elmaradtak, ugyanígy elmaradt a bírói vizsga is.

A délutáni mérkőzéseket lejátszották a következő eredményekkel:

Mercur—KSE II. 2:1 (1:1)

KSE—Háromszéki tanítók 6:1 (1:0)

Itt említjük meg, hogy az alkerület szintén múlt vasárnap tartotta közgyűlését és némi változtatással a régi tisztikart választotta meg.

Egyhangúlag elnökké Kiskos Antalt, diszelnökké dr. Bidu prefectust választották meg. Pénztáros Kalith László lett.

Asztali tenisz-verseny

a város bajnokságáért.

A város 1934 évi ping-pong bajnokságát október 7-én rendez meg a KSE.

Ezt a versenyt, mely eddig is nívós küzdelmeket nyújtott, nagy érdeklődés előzi meg. — Tárgul-Săcuiesc bajnokság védői:

Férfi egyes Kovács Ödön.

Női egyes Sipos Elus.

Bálint el is hitte, nem is. Ő csak arra emlékszik, hogy valahányszor itt hajtotta el korán reggel a csordát, Antiné istenesen pofozta a korcsmából hazatérő csizmadia urát... Köhögött hát feleletül:

— Ühüm...

A kérdőző tehén egyszerre csak nagy robajjal verte le a jászolt.

— Jaj az átkozott fajzat. Hogy a nyavaja törné ki... Gyere Bálintka segíts, mert megint leverte a jászolt — kiáltott Antiné s már hajoltak is az után mind a ketten.

Bálint átnyult Antiné felett. Babrált is valamit a jászolnál, de szemei nem ott jártak... Nézte a napbarnított duzzadó asszonyt s a ruhától hófehéren megvédett kebleire pillantva, arcába futott a vér. Tovább nem tudott a jászolnál maradni s egy erős rándítással helyre tette azt.

— No látom ügyes legény vagy te Bálintka... Nem is vagy te Bálintka. Látom már erdőre is elmehetsz. Bálint vagyte már mosolygott urja Antiné, kövér pufókjai közül.

Bálint nem tudta mit feleljen. Antiné várta a feleletet... Egy darabig szótlanul állottak. Végre Bálint pedzeni kezdte:

— Most kidolgozik a műhelyben?

— Csak a segéd fiam. Ojan süket mint a fal — nyugtatta meg Antiné még mindig az előbbi szavára várva a feleletet. Majd egy kicsit zavarba jött s hozzátette:

— Tudod azét mondom, csak, hogy nehezen lehet értekezni vele.

— Itt eszik-e esténként? — tudakozódott tovább Bálint.

— Ahogy a dja a tejet ennel — fordult Antiné a tehén felé. Majd egyszerre csak felkiáltott és rohant ki az istálóból:

— Jaj hamar a fejő sajkát. Bimbó minyá elcseppent a tejet. — Már is jött vissza, kezében a sajkával, mikor Bálint oda-szólt nagy gondolkozva:

— No az ég áldja meg!...

— Bálint te ájsza no. Most látod dolgom van. De a bakkancsod kész lesz később. Gyere bé utána... Érted-e? — tette hozzá nyomatékosan.

Bálint nyugtatólag válaszolt:

— Ne féjjen, értem én! Eljövök...

Az este már teljes volt.

Bálint az ökrök előtt ment a falun keresztül. Már nem énekelt olyan lelkéből. Valami bakanótát füttyölt, érzéketlenül.

Egy-egy házból a petróleolámpa fénye látszott. Egyszer-egyszer szótagolt szavak hangzottak ki az utra. Fennhangon olvasták a hajadonleányok Bem apó hősteteit, Pósa Lajost. A gazda pedig kalendáriumot betűzött s gunyosan kacagott, ha, holnapra más időt jószolt az, mint amilyent ő, az esti éjszeme után. Az öregek bibliát forgattak vagy rémes történeteket meséltek várakról, nagy grófokról, boszorkányos táncokról. S a házak felett a Perkő hegy, mint egy ittfelejtett múlt, a Mikevár romladékával, mindezt igazolva, titokzatosan hallgatott.

Ekközben Bálint a Gizák házához ért. Már messziről meglátta, hogy Giza ott áll a kapuban és várja őt.

A lány duzzogva szólt hozzá:

— No csakhogy megérkezett. Hanem-egyeb valami fehérnépnél üdözött. Tuggya-e, hogy hónap szénacsínálni menyünk?

Bálinton olyan érzés futott végig, mintha rajtakapták volna valamin.

— Hát te mit csinálsz itt egyedül? — Szigoruskodott. — Vártál engem? — s jól-eső büszkeséggel szólt:

— Hónap igazán menyünk szénába?

— Igen, igen — lelkesedett Giza. — A felszegben van az adombos hely. Tuggya az ott... No úgy csinál mintha nem tudná!... A csorgó mellett. Azt kaszálják édesapámék...

Egymásra néztek, majd Bálint kapott a szón.

— No akkor koránt hajnalba kell kelni, az ökrök sincsenek ellátva s a bakkancsom után még el kell mennyek. — Antinéra gondolt s aztán nézte a Giza tiszta szemét. Ezek pedig lágyan szeliden kérdeztek:

Hát nem akar egy kicsit velünk beszélgetni?

— Hagyja a bakkancsát — szólt Giza marasztalón. Rámutatott a csillagos égre.

— Holnap szép idő lesz. Szénacsínálni menyünk. A fünek nincs tarlója ami a lábát megszurja.

Bálint hosszan elgondolkozva állott, majd a leány kezét fogva szólt:

— Igazad van Giza.

Férfi páros Séra—Paizs.
Női páros Sipos—Farkas
Vegyes páros Sipos E.—Kovács Ö.

Háromszékmegye atlétikai bajnokságait az SMTE rendezi meg ma, vasárnap Sfântu-Gheorghe (Sepsiszentgyörgyön). Ennek keretén belül fognak bemutatkozni a megye legjobb atlétái. Ezek között Soós József, Románia gerelydobó bajnoka, aki szorgalmasan készül az új román rekordra. Az atlétikai verseny közben az SMTE nagy áldozatok árán egy hat mérkőzésből álló futball villámturnát rendez, melynek tagjai: KSE, Mercur, SMTE, Klinger SC. A győztes egyesületek értékes díjakban részesülnek.

osztályu

téli szalámi

à Leu 80

**Finom csemege szalonnák,
" " sajtok
tea-vaj- és naponta friss főlvágottak**

jégen hűtve
kaphatók**CLOOS és KUNA hentes-üzletében.****Nem ujság,**

hogy a legnagyobb választék a legolcsóbb napi árban nálunk kapható az összes szakmánkba vágó cikkekben. Több mint 100 féle nemes márkájú **Kölni víz,** eredeti csomag és kimért. (Molnár-Mosar, D'Argy, Lady stb.) Minden toalet cikk:

Zseblámpák és elemek (mindig frisse)
Ping-Pong labdák és ütők.
Villanyégők legjobb márkák.
Retikülök, 40 leutól.
Kofferek. — Sósorszesz.
Denaturálszesz raktár.

Kovács Árpád illatszerész.
Főter. Vasut-utca sarok.

**Szerezze be iskolai szükségletét
KOVÁCS-hírlapiroda**
könyvkereskedésében,

ahol írkák, írószerek, táskák, körzők,
blockok, füzetek, mindenféle papírok,
tinták, olaj és vízfestékek raktáron!
Tanítóknak nagy árendemény.
A vármegye legjobb és legolcsóbb beszerzési forrása

A nagyérdemű közönség tudomására hozom, hogy gyapju-

fésülő, fonó**és
POSZTÓ-VÁNYOLÁST**

bármilyen időben készíték.

Festék minta szerint kelim és perzsa
szőnyeg fonalat. — Gyapju-
fonal bármilyen minőségben kapható.

Valamint női- és férfiruhákat
legszebben

tisztítok és festek.

Festék kopott bőrkabátokat.
Apró PLISZÉROZÁST 3 millimétertől fel,
különböző méreteken készíték.

BARTOS BOLDIZSÁR

kelmefestő — Târgul-Săcuesc.

Megérkeztek az állami osztály sorsjáték következő osztályára a SORSJEGYEK! Új módszer és nagyobb nyerési eshetőségek.

Már most érdeklődjék sorsjegye iránt
az elárusító helyeken:

KOVÁCS-hírlapirodában és Miklós Balázs bankigazgatónál.

No. 1529/1934 cf.

Extract din publicațiunea de licitație.

In cererea de executare făcu'tă de urmăritorul dr. Dăvid Ștefan avocat dom. in Tg.-Săcuesc contra urmăritului Kovács Károly
Judecătoria:

A ordonat licitațiunea execuțiunea în ce privește imobilele situate în comuna Tg.-Săcuesc circumscripția judecătorei mixtă Tg.-Săcuesc, cuprinse în Cf. a comunei Tg.-Săcuesc No. protocolu'ui 2443. Tg.-Săcuesc. No. ord. 3. No. top. 486/1 casa de piatră, 486/3 grădină cu 10.000 lei. No. ord. 5. No. top. 670/a grădină cu 2.000 lei. No. ord. 6. No. top. 2735 arătură cu 2000 lei. No. ord. 7. No. top. 3480 arătură cu 2.000 lei. No. ord. 9. No. top. 2734 arătură cu 2.000 lei. No. ord. 10. No. top. 3481 arătură cu 2.000 lei. No. ord. 13. No. top. 666 grădină și No. top. 667 loc de hambar cu 6.500 lei. No. ord. 14. No. top. 484 graj de lemne cu 500 lei. No. ord. 15. No. top. 485 loc de pustiu cu 200 lei. No. ord. 16. No. top. 486/2 casa de piatră cu 5.000 lei. No. ord. 17. No. top. 486/4 graj de lemne cu curtea 500 lei. No. ord. 18. No. top. 474/4 curtea cu 500 lei. No. ord. 19. No. top. 483 loc de descărcare cu 100 leu. pentru incasarea creanței de 1055 lei capital și acc.

Licitațiunea se va ține în ziua de 6 luna Octombrie anul 1934. ora 9 în localul oficial al Cf. str. Nicolae Jorga 3.

Imobilele ca vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic de cât 75% din prețul de strigare.

Cei cari să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar (art. 6. legii din 11. VII. 1930.)

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât ce de strigare este dator să întreprindă imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (art. 25 XLI. 1908.)

Tg.-Săcuesc, la 22 luna Iulie 1934.

Judecător: Dir. de cf. Pentru conf.
ss. Dr. Gábor. ss. J. Czintos. Indescifrabil.

Hirdetéseket jutányos
árban közöl **a SzékelyUjság**

A MOZI MŰSORA:

Szept. 29—30-án, szombaton és vasárnap este 9 órakor, vasárnap délután 6 órakor

A budapesti állatkert

Nem dzsungelfilm. Végig az állatkertben játszódik. I. L. Lasky superfilmje két új sztárral: Gene Raymond és Loretta Joung.

Október 3—4-én, szerdán és csütörtökön este 9 órakor a

Sofőr kisasszony

zenés vígjáték.

Minden vasárnap friss Híradó.

Egésztse a Tolnai Világlexikont!
melynek -19- és -20-as pótkötete

megjelent és beszerezhető.
Megrendeléseket **Kovács-hírlapiroda,**
gyorsan elintézi a

JÓ MINŐSÉGŰ**BÁNÁTI****LISZT**

kapható

VERESS GERŐ

liszt és terményraktárában.

A helybeli állami adókontrolli hivatal

f. évi okt. 26-tól kezdődő hatállyal,
hivatali helyisége elhelyezésére keres a
piachoz közel egy 5 szobás lakást.

Írásbeli ajánlatok a fent nevezett
hivatalhoz küldendők be, az évi bér és
lakáscím megjelölésével.

Figyelem!

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget
hogy műhelyünkben

Figyelem!

tört aranyból és ezüstből a legkényesebb igényeknek megfelelő új ékszereket és átalakításokat készítünk, valamint ezüstözést és aranyozást.

Órajavításokért felelősséget vállalunk.

Mindennemű vésések, monogrammok és ruhadiszek készítése.

Állandóan raktáron nagy választékban: Női- és férfi- kar- és zsebórák, arany- és ezüstárak; Jeggyűrűk, disztárgyak, szemüvegek.

Tört aranyat és ezüstöt minden mennyiségben a legmagasabb napi árban vesznek.

A n. é. közönség további szíves pártfogását kérve maradunk teljes tisztelettel:

Olcsó árak! Kertész Testvérek órás és ékszerész **Olcsó árak!**